čtvrtek 22. týdne v mezidobí

cyklus 1

1. čtení: Kol 1,9–14
Vytrhl nás z moci temnosti a převedl do království svého milovaného Syna.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Kolosanům.

Bratři!

Od toho dne, kdy jsme o vás uslyšeli, nepřestáváme se za vás modlit a prosit Boha, abyste dobře poznali jeho vůli a aby se vám dostalo všestranné moudrosti a duchovního pochopení. Tak povedete život hodný Pána a budete se mu ve všem líbit: ponesete plody všech možných dobrých skutků a porostete v poznávání Boha. Jeho božská moc vám dá všestrannou sílu, abyste všecky zkoušky trpělivě vydrželi. Pak budete radostně děkovat Otci, že vás uschopnil k účasti na dědictví věřících ve světle.

On nás totiž vytrhl z moci temnosti
a převedl do království svého milovaného Syna.
V něm máme vykoupení
a odpuštění hříchů.

Žl 98,2–3ab.3cd–4.5–6

Odp.: Hospodin uvedl ve známost svou spásu.

Hospodin uvedl ve známost svou spásu,
před zraky pohanů zjevil svou spravedlnost.
Rozpomenul se na svou dobrotu
a věrnost Izraelovu domu.

Všechny končiny země uzřely
spásu našeho Boha.
Jásejte Hospodinu, všechny země,
radujte se, plesejte a hrejte!

Hrejte Hospodinu na citeru,
na citeru a s doprovodem zpěvu,
za hlaholu trub a rohů
jásejte před králem Hospodinem!

kulturaslova.cz

cyklus 2

1. čtení: 1 Kor 3,18–23
Všecko je vaše. Vy však patříte Kristu a Kristus Bohu.

Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Korinťanům.

Bratři!

Ať se nikdo neklame! Domnívá-li se někdo z vás, že je moudrý, jak to chce tento svět, musí se napřed stát „pošetilým“. Jenom tak se stane moudrým. Moudrost totiž, jak ji chce tento svět, je v očích Božích pošetilost.

Stojí přece v Písmu:
‚Bůh chytá moudré v jejich chytráctví‘,
a dále:
‚Pán zná plány moudrých: nejsou k ničemu.‘

Proto ať se nikdo nechlubí lidmi. Všecko je přece vaše: Pavel, Apollos i Petr, svět, život i smrt, to, co už tady je, i to, co teprve přijde, všecko je vaše. Vy však patříte Kristu a Kristus Bohu.

Žl 24,1–2.3–4ab.5–6

Odp.: Hospodinu náleží země i to, co je na ní.

Hospodinu náleží země i to, co je na ní,
svět i ti, kdo jej obývají.
Neboť on jej založil nad moři,
upevnil ho nad proudy vod.

Kdo smí vystoupit na Hospodinovu horu,
kdo smí stát na jeho svatém místě?
Ten, kdo má nevinné ruce a čisté srdce,
jehož duše nebaží po marnosti.

Ten přijme požehnání od Hospodina,
odměnu od Boha, svého spasitele.
To je pokolení těch, kdo po něm touží,
kdo hledají tvář Jakubova Boha.

Zpěv před evangeliem: Mt 4,19

Aleluja. Pojďte za mnou, praví Pán, a udělám z vás rybáře lidí. Aleluja.

Evangelium: Lk 5,1–11
Nechali všeho a šli za ním.

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Jednou stál Ježíš u Genezaretského jezera, lidé se na něho tlačili, aby slyšeli Boží slovo. Tu spatřil u břehu stát dvě lodě. Rybáři z nich vystoupili a prali sítě.

Vstoupil na jednu z těch lodí, která patřila Šimonovi, a požádal ho, aby trochu odrazil od břehu. Posadil se a z lodi učil zástupy.

Když přestal mluvit, řekl Šimonovi: „Zajeď na hlubinu a spusťte sítě k lovení!“

Šimon mu odpověděl: „Mistře, celou noc jsme se lopotili, a nic jsme nechytili. Ale na tvé slovo spustím sítě.“

Když to udělali, zahrnuli veliké množství ryb, že se jim sítě téměř trhaly. Dali znamení společníkům v druhé lodi, aby jim přišli na pomoc, a ti přijeli. Naplnili obě lodě, až se potápěly.

Když to Šimon Petr viděl, padl Ježíšovi k nohám a řekl: „Pane, odejdi ode mě: jsem člověk hříšný!“

Zmocnil se ho totiž úžas – a také všech jeho společníků – nad tím lovem ryb, které chytili; stejně i Zebedeových synů Jakuba a Jana, kteří byli Šimonovými druhy. Ježíš řekl Šimonovi: „Neboj se! Od nynějška budeš lovit lidi.“

Přirazili s loďmi k zemi, nechali všeho a šli za ním.

kulturaslova.cz